

Dzīva liecība

Prezidents Henrijs B. Airings

pirmais padomnieks Augstākajā Prezidijā

Manas mīļotās jaunās māsas, jūs esat Tā Kunga Baznīcas gaišā cerība. Šovakar mans mērķis ir jums palīdzēt noticēt, ka tas tā ir. Ja šī ticība kļūs par Dieva dotu dziļu liecību, tā noteiks jūsu ikdienas un ikvienas stundas izvēles. Un tad ar to, kas jums varētu likties kā nenozīmīgas izvēles, Tas Kungs jūs vadīs uz laimi, ko jūs vēlaties. Caur jūsu izvēlēm Viņš varēs svētīt neskaitāmus cilvēkus.

Jūsu izvēle šovakar būt ar mums kopā ir nozīmīgas izvēles piemērs. Tika uzaicinātas vairāk nekā miljons jaunas sievietes, mātes un vadītājas. No visa cita, ko jūs varētu izvēlēties darīt, jūs izvēlējāties būt kopā ar mums. To jūs darījāt savas ticības dēļ.

Jūs ticat Jēzus Kristus evaņģēlijam. Jums ir pietiekama ticība, lai nāktu klausīties Viņa kalpus, un pietiekama ticība, lai cerētu, ka kaut kas, ko jūs dzirdēsiet vai sajūtīsiet, jūs varētu virzīt uz labāku dzīvi. Jūs savā sirdī sajūtāt, ka sekošana Jēzum Kristum ir ceļš uz lielāku laimi.

Iespējams, ka jūs neesat to atpazinušas kā apzinātu izvēli, kurai ir kāda liela nozīme. Iespējams, ka jūs sajūtāt vēlmi būt kopā ar mums, pateicoties draugiem vai ģimenei. Iespējams, ka jūs vienkārši atsaucāties uz kāda cilvēka laipnību, kurš jūs uzaicināja atnākt. Taču, pat ja jūs to neievērojāt, jūs sajūtāt vismaz vāju atbalsi no Glābēja aicinājuma: „Nāc, seko Man!”¹

Mūsu kopā pavadītajā stundā Tas Kungs ir padziļinājis jūsu ticību Viņam un stiprinājis jūsu liecību. Jūs esat dzirdējušas ko vairāk par vārdiem un mūziku. Jūs esat sajutušas Gara liecību savā sirdī, ka uz Zemes, Tā Kunga patiesajā Baznīcā, ir dzīvie pravieši un ka ceļš uz laimi atrodas Viņa valstībā. Jūsu liecība ir augusi, ka šī ir vienīgā patiesā un dzīvā Baznīca uz Zemes šodien.

Mēs visi neizjutām vienu un to pašu. Dažiem tā bija Gara liecība, ka Tomass S. Monsons ir Dieva pravietis. Citi saprata, ka godīgums, tikumība un laba darīšana visiem cilvēkiem patiešām ir Glābēja īpašības. Un līdz ar to pieaug mūsu vēlēšanās līdzināties Viņam.

Jūs visas vēlaties, lai jūsu liecība par Jēzus Kristus evaņģēliju tiktu stiprināta. Prezidents Brigams Jangs spēja saskatīt jūsu vajadzības pirms daudziem gadiem. Viņš bija Dieva pravietis, un kā pravietis viņš redzēja jūs un jūsu vajadzības pirms 142 gadiem. Viņš bija mīlošs tēvs un dzīvais pravietis.

Viņš varēja redzēt, ka pasaule ietekmēja viņa meitas. Viņš redzēja, ka pasaulīgas ietekmes vilināja viņas prom no Tā Kunga laimes ceļa. Viņa laikā šīs ietekmes daļēji atnesa transkontinentālais dzelzceļš, kas izolētos un aizsargātos svētos savienoja ar pasauli.

Iespējams, viņš neredzēja mūsdienu tehnoloģiskos brīnumus, kad ar ierīci, ko var viegli noturēt rokās, jūs varat sazināties ar neskaitāmiem cilvēkiem visā pasaulē. Taču viņš redzēja to, kāda vērtība ir tam, ka viņa meitas un jūs veiksiet izvēles, pamatojoties uz spēcīgu liecību par dzīvo un mīlošo Dievu un Viņa laimes ieceri.

Lūk, viņa pravietiskais un iedvesmotais padoms viņa meitām un jums vienmēr.

Tā ir mana šīvakara vēstījuma pamatdoma. To viņš teica, sēžot savas mājas istabā, kas ir mazāk kā jūdzes attālumā no šejienes, un tagad šis vēstījums izskan Dieva meitām visās pasaules tautās: „Israēla jaunajām meitām ir nepieciešams iegūt dzīvo liecību par patiesību.”²

Viņš izveidoja jauno sieviešu apvienību, ko mēs tagad Tā Kunga Baznīcā dēvējam par „Jaunajām sievietēm”. Šovakar jūs esat sajutušas dažas brīnišķīgas ietekmes, pateicoties viņa veiktajai izvēlei tajā svētdienas vakara sanāksmē savas mājas viesistabā.

Vairāk nekā 100 gadu vēlāk Israēla meitām visā pasaulē ir vēlēšanās pašām iegūt dzīvo liecību par patiesību. Visu atlikušo dzīvi jums būs nepieciešama šī dzīvā un pieaugošā liecība, lai jūs stiprinātu un vadītu pa ceļu uz mūžīgo dzīvi. Un, esot ar šo liecību, jūs kļūsiat par Kristus gaismas raidītājiem saviem brāļiem un māsām visā pasaulē un daudzās paaudzēs.

Jūs zināt no savas pieredzes, kas ir liecība. Prezidents Džozefs Fīldings Smits mācīja, ka liecība ir „pārliecinošas zināšanas, kas caur atklāsmi dotas cilvēkam, kurš pazemīgi meklē patiesību”. Par liecību un par Svēto Garu, kurš nes šo atklāsmi, viņš teica: „Tā pārliecinošais spēks ir tik liels, ka prātā nevar palikt nekādas šaubas, kad ir runājis šis Gars. Tas ir vienīgais veids, kā cilvēks var tiešām zināt, ka Jēzus ir Kristus un ka Viņa evaņģēlijs ir patiess.”³

Jūs pašas esat sajutušas šo iedvesmu. Iespējams, ka tā apstiprināja kādu evaņģēlija daļu, kā man tas bija šovakar. Kad es dzirdēju trīspadsmitā Ticības apliecinājuma vārdus par to, ka jābūt „godīgiem, patiesiem, šķīstiem un labvēlīgiem”, šķita, it kā tos būtu teicis Tas Kungs. Es atkal sajutu, ka tās ir Viņa īpašības. Es sajutu, ka Džozefs Smits bija Viņa pravietis. Tādēļ man tie nebija tikai vārdi.

Savā prātā es redzēju Jūdejas putekļainos ceļus un Ģetzemanes dārzu. Savā sirdī es sajutu daļu no tā, ko darīja Džozefs — nomesties ceļos Tēva un Dēla priekšā birzī Ņujorkas štatā. Savā prātā es nespēju redzēt gaismu, spožāku par sauli, kā viņš to redzēja, bet es sajutu liecības siltumu un brīnumu.

Liecība nāks pie jums pakāpeniski, kad jums tiks apstiprinātas Jēzus Kristus evaņģēlija pilnās patiesības daļas. Piemēram, lasot un pārdomājot Mormona Grāmatu, iepriekš lasītie panti jums liksies kā jauni un sniegs jaunas idejas. Jūsu liecība pieaugs plašumā un dziļumā, kad Svētais Gars apstiprinās patiesību. Jūsu dzīvā liecība paplašināsies, kad jūs studēsiet, lūgsit un apdomāsit Svētos Rakstus.

Manuprāt, labākais apraksts par to, kā iegūt un paturēt šo dzīvo liecību, ir jau dots. Tas ir Mormona Grāmatas Almas grāmatas 32. nodaļā. Iespējams, ka to esat lasījušas daudzas reizes. Es tajā atrodu jaunu gaismu katru reizi, kad to lasu. Pārskatīsim mācību, ko tā no jauna māca šovakar.

Šajos iedvesmotajos pantos mēs tiekam mācīti sākt savus meklējumus pēc liecības ar „kripatiņu ticības” un ar vēlēšanos, lai tā augtu.⁴ Šovakar jūs esat sajutušas ticību un šo vēlēšanos, klausoties šīs iedvesmojošās runas par Glābēja laipnību, Viņa godīgumu un par Viņa baušļu tīrību, un Viņa veikto Grēku Izpirkšanu.

Tādējādi ticības sēkla ir jau iedēstīta jūsu sirdī. Iespējams, ka jūs esat izjutušas pārmaiņas savā dvēselē, kā apsolīts Almas grāmatā. Es sajutu.

Taču tā ir jākopj tāpat kā augs, citādi tā novītīs. Biežas un dziļi izjustas ticības lūgšanas ir īpaši svarīgas un nepieciešamas barības vielas. Paklausība patiesībai, ko jūs esat saņēmušas, sniegs jūsu ticībai dzīvību un stiprinās to. Paklausība baušļiem ir daļa no kopšanas, kas jums jānodrošina savai liecībai.

Jūs atceraties Glābēja solījumu: „Ja kāds grib darīt Viņa prātu, tas sapratīs, vai Mana mācība ir no Dieva vai Es runāju pats no Sevis.”⁵

Tas ir palīdzējis man, un tas palīdzēs jums. Viena no evaņģēlija mācībām, kas man tika mācīta, kad es biju jauns, ir tā, ka lielākā no visām Dieva dāvanām ir mūžīgā dzīve.⁶ Es uzzināju, ka mūžīgās dzīves sastāvdaļa ir dzīvošana mīlestībā kopā mūžīgās ģimenēs.

Kopš pirmās reizes, kad es dzirdēju šīs patiesības un saņēmu to patiesuma apliecinājumu savā sirdī, es jutu pienākumu darīt visu iespējamo, lai izvairītos no strīdiem un tiektos pēc miera savā ģimenē un mājās.

Tikai pēc šīs dzīves es varēju baudīt vislielāko svētību pilnību — mūžīgo dzīvi. Taču šīs dzīves izaicinājumu vidū man tiek sniegta vismaz apjausma par to, kāda varētu būt mana ģimene debesīs. Pateicoties šai pieredzei, mana liecība par saistīšanas spēka realitāti, kas tiek izmantots tempļos, ir augusi un nostiprinājusies.

Skatoties, kā abas manas meitas templī kristās par saviem priekštečiem, mana sirds ir pievērsusies viņām un tiem priekštečiem, kuru vārdus mēs atradām. Mums ir dots Elijas apsolījums, ka ģimenēs sirdis pievērsīsies cita citai.⁷ Tādēļ ticība man ir kļuvusi par noteiktām zināšanām, kā tas mums ir apsolīts Almas grāmatā.

Es esmu izjutis vismaz nedaudz no tā prieka, ko izjuta mani priekšteči, kad Glābējs pēc Savas mirstīgās kalpošanas apmeklēja Garu pasauli. Mācībā un Derībās ir šāds apraksts:

„Un svētie priecājās par savu pestīšanu, un liecās ceļos un atzina Dieva Dēlu kā savu Pestītāju un Atbrīvotāju no nāves un no elles važām.

Viņu vaigi spīdēja un mirdzums no Tā Kunga klātbūtnes bija pār tiem, un viņi dziedāja par godu Viņa svētajam Vārdam.”⁸

Es sajutu viņu prieku tādēļ, ka es rīkojos atbilstoši savai liecībai, ka Tā Kunga apsolījums par mūžīgo dzīvi ir patiess. Šī liecība ir tikusi stiprināta, izvēloties rīkoties saskaņā ar Tā Kunga apsolījumu.

Vēl Viņš mums mācīja, ka papildus paklausībai — mums lūgšanā jātiecas pēc liecības par patiesību. Tas Kungs mums to mācīja Savā pavēlē — lūgt par Mormona Grāmatu. Viņš teica caur Savu pravieti Moroniju:

„Lūk, es gribētu jūs pārliecināt, lai tad, kad jūs lasīsit šos pierakstus, ja tā būs gudrība Dievā, ka jūs tos lasīsit, jūs atcerētos, cik žēlīgs Tas Kungs ir bijis pret cilvēku bērniem kopš Ādama radīšanas un līdz pat tam laikam, kad jūs saņemsit šos pierakstus un pārdomāsit tos savās sirdīs.

Un, kad jūs saņemsit šos pierakstus, es gribētu pārliecināt jūs, lai jūs vaicātu Dievam, Mūžīgajam Tēvam, Kristus Vārdā, vai šie pieraksti ir patiesi; un, ja jūs vaicāsit sirsnīgi, ar patiesu nolūku, būdami ar ticību Kristū, Viņš pasludinās jums patiesību par tiem ar Svētā Gara spēku. Un ar Svētā Gara spēku jūs varēsiet zināt patiesību par visu.”⁹

Es ceru, ka jūs visas esat pārbaudījušas šo solījumu vai ka jūs to drīzumā darīsiet. Atbilde, iespējams, nenāks kā viena un spēcīga garīga pieredze. Man tā vispirms atnāca klusi. Taču tā nāk arvien spēcīgāk katru reizi, kad es lasu un lūdzu par Mormona Grāmatu.

Es nepaļaujos uz to, kas noticis agrāk. Lai uzturētu drošu savu dzīvo liecību par Mormona Grāmatu, es bieži pielietoju Moronija apsolījumu. Es neuztveru šo liecības svētību kā pašu par sevi saprotamu — kā pastāvīgas pilnvaras.

Liecību vajag kopt ar ticības lūgšanu, izsalkumu pēc Rakstos atrodamā Dieva vārda un ar paklausību tai patiesībai, ko mēs esam saņēmuši. Ir bīstami nevērīgi izturēties pret lūgšanu. Tas ir bīstami mūsu liecībai, ja mēs tikai pavirši studējam un lasām Rakstus. Tās ir nepieciešamās barības vielas mūsu liecībai.

Jūs atceraties Almas brīdinājumu: „Bet, ja jūs izturaties nevērīgi pret koku un nedomājat par tā kopšanu, lūk, tas neiesakņosies, un, kad nāk saules svelme un to apdedzina, tāpēc ka tam nav saknes, tas nokalst, un jūs to izraujat un izsviežat.

Tad tas nav tāpēc, ka sēkla nebija laba, nedz arī tāpēc, ka tā augļi nebūtu vēlami; bet tas ir tāpēc, ka jūsu augsne ir neauglīga un jūs nekopjat koku, tādēļ jums nevarēs būt tā augļi.”¹⁰

Dieva vārda baudīšana, dziļi izjusta lūgšana un paklausība Dieva baušļiem ir jāpielieto vienmērīgi un pastāvīgi, lai jūsu liecība augtu un zeltu. Visiem no mums reizēm ir nekontrolējami apstākļi, kas traucē mūsu Rakstu studēšanai. Var būt laika periodi, kad mēs kaut kāda iemesla dēļ izvēlamies nelūgt Dievu. Var būt baušļi, kurus mēs kādu laiku izvēlamies ignorēt.

Taču jums nebūs vēlēšanās saņemt dzīvo liecību, ja jūs aizmirsīsit Almas brīdinājumu un solījumu:

„Un tā, ja jūs nekopsit vārdu, raudzīdamies ar ticības aci pēc tiem augļiem, jūs nekad nevarēsīt plūkt dzīvības koka augļus.

Bet, ja jūs kopsit vārdu, jā, kopsit to koku, kad tas iesāks augt, ar savu ticību, ar lielu uzcītību un pacietību, raudzīdamies pēc tā augļiem, tas iesakņosies; un lūk, tas būs koks, kas iesaugs mūžīgajā dzīvībā.

Un dēļ jūsu uzcītības un jūsu ticības, un jūsu pacietības, kopjot vārdu, lai tas varētu iesakņoties jūsos, lūk, ar laiku jūs plūksit tā augļus, kas ir paši dārgākie, kas ir saldāki par visu saldo un kas ir baltāki par visu balto, jā, un tīrāki par visu, kas ir tīrs; un jūs mielosities ar šiem augļiem, līdz jūs būsit paēduši, ka jūs nebūsit nedz izsalkuši, nedz izslāpuši. Tad, ... gaidot, kad koks nesīs jums augļus, jūs pļausit savas ticības un savas uzcītības, un pacietības, un iecietības ražu.”¹¹

Šie Rakstu vārdi, „raudzīdamies pēc tā augļiem”, bija ceļvedis gudrajai pamācībai, ko jūs saņēmt šovakar. Tādēļ jūsu acis tika vērstas uz kādu nākotnes dienu tempļa saistīšanas telpā. Tādēļ jums šovakar tika palīdzēts vizualizēt šķietami nebeidzamo gaismas virkni, kas atspīd saistīšanas telpas pretēji novietotajos spoguļos, kur jūs varat tikt laulātas Dieva templī.

Ja jūs spējat raudzīties uz šādu dienu ar pietiekamu vēlēšanos, kuras pamatā ir liecība, jūs tiksiet stiprinātas, lai pretotos pasaules kārdinājumiem. Katru reizi, kad jūs izvēlēsit cēsties dzīvot līdzīgāk Glābējam, jūsu liecība tiks stiprināta. Ar laiku jūs pašas zināsiet, ka Viņš ir pasaules gaisma.

Jūs sajutīsiet gaismu pieaugam savā dzīvē. Tā nenāks bez piepūles. Taču tā nāks, ja jūsu liecība augs un jūs izvēlēsit to kopt. Šeit ir solījums, kas dots Mācībā un Derības: „Tas, kas ir no Dieva, ir gaisma; un tas, kas saņem gaismu un turpina Dievā, saņem vairāk gaismas; un šī gaisma kļūs spožāka un spožāka, līdz iestājas pilnīga diena.”¹²

Jūs būsit pasaules gaisma, kad jūs dalīsities savā liecībā ar citiem. Jūs atspoguļosit viņiem Kristus gaismu savā dzīvē. Tas Kungs atradīs veidus, lai šī gaisma ietekmētu tos, kurus jūs mīlat. Un, pateicoties Savu meitu kopējai ticībai un liecībai, Dievs ar Savu gaismu ietekmēs dzīvi miljoniem cilvēku Savā valstībā un visā pasaulē.

Jūsu liecībā un jūsu izvēlēs rodama Baznīcas un to paaudžu cerība, kas rīkosies pēc jūsu parauga, dzirdot un pieņemot Tā Kunga aicinājumu: „Nāc, seko Man!” Tas Kungs pazīst jūs un mīl jūs.

Es jums sniedzu savu mīlestību un savu liecību. Jūs esat mīloša un dzīva Debesu Tēva meitas. Es zinu, ka Viņa augšāmceltais Dēls, Jēzus Kristus, ir Glābējs un pasaules gaisma. Es liecinu, ka Svētais Gars jums šovakar ir sūtījis vēstījumus, apliecinot patiesību jūsu sirdīs. Prezidents Tomass S. Monsons ir Dieva dzīvais pravielis. To es liecinu Jēzus Kristus svētajā Vārdā, āmen.

Atsauces

1. Lūkas 18:22.
2. Brigham Young, *A Century of Sisterhood: Chronological Collage, 1869–1969* (1969), 8. lpp.
3. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, apkop. Joseph Fielding Smith Jr., 5. sēj. (1957–1966), 3:31.
4. Skat. Almas 32:27.
5. Jāņa 7:17.
6. Skat. Mācība un Derības 14:7.
7. Skat. Maleahija 3:23–24; Džozefs Smits — Vēsture 1:38–39.
8. Mācība un Derības 138:23–24.
9. Moronija 10:3–5.
10. Almas 32:38–39.
11. Almas 32:40–43.
12. Mācība un Derības 50:24.